

عنوان مقاله:

زمین هگرایی در آثار معماران غیرایرانی در دوره پهلوی اول (مدرسه البرز و ایرانشهر)

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات معماری ایران، دوره 7، شماره 14 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سعید بابایی - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

مهدی خاک زند - استادیار، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

فعالیت معماران در دوره پهلوی به سه دست ه معماران سنتی، معماران تحصیلکرده در غرب و معماران خارجی تقسیم می شود. این پژوهش سعی دارد با تمرکز روی دسته سوم، یعنی معماران خارجی، به نحوه نگرش و تأثیرات آن بر بناهای آموزشی از منظر زمینه گرایی بپردازد. لذا مدرسه البرز تهران و ایرانشهر بزد به عنوان دو نمونه از آثار این معماران بررسی شده است. در این پژوهش، روش تحقیق از نوع کیفی و مطالعه موردی است که با تحلیل نمونه ها همراه است. نتایج تحقیق نشان می دهد هر دو نمونه از منظر شباهت های سبکی و ظاهری به مواردی همچون استفاده از مصالح، تزیینات و اشارات تاریخی توجه داشته اند؛ اما بخش عمده ای از نظام ارزش ها که زیرساخت زمینه های فرهنگی اجتماعی و عملکردی بناهای آموزشی را تشکیل می دهند و نقش مهمی در شیوه ها و اهداف آموزشی دارند، نادیده گرفته شده است. این بی توجهی در خصوص مدرسه البرز بیشتر مشهود است؛ زیرا با توجه به قرارگیری آندر پایتخت، تحت تاثیر نظام های حکومتی و همچنین ناسیونالیسم تجددگرا قرار گرفته است که به نوعی تحت نفوذ اندیشه های غرب است. اما مدرسه ایرانشهر علاوه بر شباهت های ظاهری به معماری ایرانی، تلاش کرده است تا شیوه های آموزش ایرانی و به کارگیری فضای باز را نیز در نظر بگیرد.

کلمات کلیدی:

معماری پهلوی اول، بناهای آموزشی، زمینه گرایی، مدرسه البرز، مدرسه ایرانشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/948269>

